

Referat fra møte i Oslofjordrådet på Hamar, 19. august 2026

Sted: Hamar

Dato: 19. august 2026

Tilstede:

1. Klima- og miljøminister, Andreas Bjelland Eriksen
2. Landbruks- og matminister, Nils Kristen Sandtrøen
3. Politisk rådgiver Klima- og miljødepartementet, Sofie Rosten Løvdahl
4. Drammen kommune: Ordfører Kjell Arne Hermansen
5. Frogn kommune: Varaordfører Lasse Køhler Botten
6. Færder kommune: Ordfører Tom Mello
7. Hamar kommune: Ordfører Vigdis Stensby
8. Horten kommune: Ordfører Christina Bratli
9. Hvaler kommune: Ordfører Mona Vauger
10. Krødsherad kommune: Ordfører Andreas Kagiavas Torp
11. Larvik kommune: Ordfører Birgitte Gulla Løken
12. Lillestrøm kommune: Ordfører Kjartan Berland
13. Moss kommune: Ordfører Simen Nord
14. Oslo kommune: Byråd Marit Vea
15. Oslo kommune: Gro Koppen
16. Akershus fylkeskommune: Politisk rådssekretær Christina Teige Apuzzo
17. Buskerud fylkeskommune: Fylkesordfører Tore Opdal Hansen
18. Buskerud fylkeskommune: Tonje Rundbråten
19. Innlandet fylkeskommune: Fylkesordfører Thomas Breen
20. Innlandet fylkeskommune: Arne Magnus Hekne
21. Innlandet fylkeskommune: Trine Frisli Fjøsne
22. Telemark fylkeskommune: Fylkesvaraordfører Terje Riis-Johansen
23. Vestfold fylkeskommune: Fylkesordfører Anne Strømøy
24. Østfold fylkeskommune: Fylkesordfører Sindre Martinsen-Evje
25. Østfold fylkeskommune: Helene Gabestad
26. Statsforvalteren Vestfold og Telemark: Grethe Helgås
27. Statsforvalteren Vestfold og Telemark: Sigrun Børresen
28. Statsforvalteren ØBOA: Jan Tore Sanner
29. Statsforvalteren ØBOA: Hilde Sundt Skålevåg
30. Statsforvalteren Innlandet: Eli Blakstad
31. Oslofjorden friluftsråd: Espen Søilen
32. Oslofjorden friluftsråd: Anna Planke
33. Bondelaget: Ole-Kristian Bergerud

34. Bondelaget: Finn Erlend Ødegård
35. Osloregionen IPR: Målfrid Baik
36. Osloregionen IPR: Eva Næss Karlsen
37. NIVA: Gunnar Sander
38. NIVA: Caroline Enge

39. Klima- og miljødepartementet Lindis Nerbø
40. Klima- og miljødepartementet Heidi Ekstrøm
41. Klima- og miljødepartementet Villemo Steinsli Bækkeslått
42. Klima- og miljødepartementet Erlend Smedshaug
43. Kommunal- og distriktsdepartementet Kristin Nordli
44. Kommunal- og distriktsdepartementet Ingvild Seljegard
45. Landbruks- og matdepartementet Jon Magnar Haugen
46. Landbruks- og matdepartementet Line Meinert Rød
47. Miljødirektoratet Henriette Givskud
48. Miljødirektoratet Håvard Hornæs
49. Miljødirektoratet Eyvor Aas
50. Miljødirektoratet Helga Gunnarsdottir
51. Miljødirektoratet Glenn Roger Langerud
52. Statsforvalteren Vestfold og Telemark Sigrun Børresen
53. Statsforvalteren ØBOA Gro Angeltveit
54. Statsforvalteren Innlandet Guri Dyrset

Referent: Eyvor Kristin Aas, Miljødirektoratet (ved hjelp av Copilot).

Velkommen til møte i Oslofjordrådet, ordfører i Hamar Vigdis Stensby

Ordfører Vigdis Stensby ønsket velkommen, og viste til at Hamar er én av 118 kommuner i Oslofjordens nedbørfelt. Hun trakk fram Mjøsaksjonen som en viktig erfaring og pekte på Hamars sterke tilknytning til Mjøsa, mye brukt Mjøsfront og fagmiljøer innen landbruk og bioteknologi.

Innledning og kort om ny plan, inkludert oppdatert kunnskapsgrunnlag, Klima- og miljøminister Andreas Bjelland Eriksen

Statsråden begrunnet møtet på Hamar med behovet for læring fra Mjøsaksjonen og forankring i hele nedbørfeltet. Han viste til arbeid med miljøkrav i jordbruket, nullfiskeområder og restaurering, og at nitrogentilførselen må reduseres med om lag 30-40 prosent. Viktige innspill til ny plan er tydeligere mål, bedre koordinering, strandsonetiltak og arbeidsformer som fungerer på tvers av forvaltningsnivåer.

Tre organisatoriske grep vurderes:

- Etablere en referansegruppe for Oslofjordarbeidet med deltakelse fra frivillige organisasjoner, næringsliv og forskningsmiljøer.
- Vurdere sammensetningen av Oslofjordrådet, blant annet med flere ordførere fra Telemark og Innlandet.
- Involvere Økokrim i arbeidet og vurdere videre arbeidsmetodikk for oppfølgingen av Oslofjordplanen.

Det skal også arbeides med rapportering og tydeligere formidling av resultater. Statsråden understreket viktig med bred legitimitet og ønsket mange innspill til ny plan.

Høringsfristen er utsatt til 15. september. For kommuner og fylkeskommuner som skal behandle innspill politisk, er fristen 15. oktober 2026.

Hva gjør Innlandet fylkeskommune for å ta vare på Oslofjorden? Fylkesordfører i Innlandet fylkeskommune, Thomas Breen

Lenke til presentasjon: [Oslofjordsrådet260526_Breen.pptx](#)

Innlandet har den største delen av Oslofjordens nedbørfelt, og mange vassdrag ender i fjorden. Ifølge Vann-Nett har 80 prosent av fylkets rundt 3000 bekker og innsjøer god eller svært god miljøtilstand. Nitrogeninnholdet øker nedstrøms Mjøsa og henger tett sammen med jordbruksarealer. Fylket skal se på hvordan matproduksjon og godt vannmiljø kan ivaretas samtidig.

Oslofjordsatsing i jordbruket og jordbruksavtalen, Landbruks- og matminister Nils Kristen Sandtrøen

Sandtrøen understreket behovet for matsikkerhet og samtidig omstilling i jordbruket. Han viste til økt bruk av miljøtiltak, blant annet mer jord i stubb over vinteren, og la vekt på medvirkning. Om lag en tredel av jordbruksavtalen går nå til natur, klima og miljø, og oppfølging av gjødselbruksregelverket pågår.

Samspill mellom de regionale vannforvaltningsplanene og Oslofjordplanen, Helene Gabestad, Vannregionmyndigheten for Glomma

Lenke til presentasjonen: [Helene Gabestad-2026.08.19_Oslofjordsrådet.pptx](#)

Arealet i Oslofjordens nedbørfelt omfattes av to regionale vannforvaltningsplaner etter EUs vanndirektiv og tiltaksplanen for Oslofjorden. Det er samme typer av tiltak innen flere påvirkninger som avløp, jordbruk, samferdsel, kantsoner, arealbruk og restaurering.

- Eksempel: Kommunene skal gjøre tiltak innen avløp
- Eksempel: Avrenningen fra jordbruket skal reduseres
- Eksempel: Kantsoner langs vann og vassdrag

Jf. vannforskriften og regionale planer for vannforvaltning skal det gjøres tiltak for å nå vannmiljømålene i hele nedbørfeltet, uavhengig av Oslofjordplanen. Oslofjordplanen har gitt økt politisk innsats. For å nå målene for vannmiljøet kreves felles kunnskapsgrunnlag, tiltak i hele nedbørfeltet og samarbeid på tvers av sektorer og nivåer. Oslofjordplanen har et bredere perspektiv enn regionale vannforvaltningsplaner, blant annet med områder som fisk, friluftsliv og strandsone.

Hvordan følger vi opp miljøkravene i jordbruket? Statsforvalteren i Innlandet og Hedmarken landbrukskontor

Lenke til presentasjonene: [Pres SFIN + landbrukskontor - Møte Oslofjordsrådet 19. august 2026.pptx](#)

Marie Skavnes, avdelingsdirektør for enhet jord og mat, SFIN orienterte om Innlandets store jordbruksareal, mange produksjonstilskuddssøkere og regionale miljøkrav. Tiltakene omfatter blant annet redusert jordarbeiding, grasdekte kantsoner og

miljøvennlig gjødselspredning. Kommunene forvalter virkemidler og veileder bøndene, mens statsforvalteren veileder kommunene. Effektmåling, modellering og klimatilpasning blir viktige framover.

Kirsti Godager, rådgiver ved Hedmarken landbrukskontor

Kirsti Godager viste til store åkerarealer på Hedmarken og landbrukskontorets rolle i veiledning, tilsyn og vedtak. I forbindelse med miljøkrav har kontoret prioritert dialog med gårdbrukerne gjennom fagdager, markvandring, gårdsbesøk og informasjon. Erfaringen er at gårdbrukerne tar kravene på alvor, men trenger tid, bedre informasjon og økt fagkompetanse.

Mjøsaksjonen – fra problem til handling. Hva gjør vi for å unngå at historien gjentar seg? Knut Holen, administrerende direktør, HIAS

Lenke til presentasjonen [Knut Holen HIAS- 20260819 Oslofjordrådet.pptx](#)

Knut Holen viste hvordan Mjøsaksjonen på 1970- og 1980-tallet førte til omfattende oppgradering av renseanlegg, tiltak mot spredt avløp og nye virkemidler. Det var avgjørende for å oppnå målsettinger med klare krav, økonomiske virkemidler, felles kunnskapsgrunnlag og langsiktig overvåking var avgjørende. Erfaringen viser betydningen av finansiering, forpliktelse og oppfølging for å oppnå effekt av tiltak.

CoastRec/Frikyst, Marianne Singaas, seniorforsker ved Telemarksforskning

Lenke til presentasjonen: [CoastRec Oslofjordrådet 26052026 Marianne Singaas.pptx](#)

Marianne Singaas presenterte forskningsprosjektet CoastRec/Frikyst, som undersøker frivillige organisasjoners rolle i bærekraftig fritidsbruk av kysten. Hun la vekt på frivillighetens bidrag i arealforvaltning, høringsprosesser, steds kunnskap og lokal overvåking. Ny plan bør bla. vektlegge deltakelse av frivillige organisasjoner.

Runde i rådet med innspill til ny plan: Hva er det viktigste i ny plan?

Ledet av statsråden.

I innspillsrunden ga rådsmedlemmene korte vurderinger av hva som bør vektlegges i ny Oslofjordplan. Flere pekte på finansiering, koordinering av ny plan, avløp, jordbruk, strandsoneforvaltning, arealplanlegging, forskning og kommunenes gjennomføringskapasitet som sentrale temaer.

Statsråden viste til fristen 15. september (15. oktober), ønsket høringsinnspill, og oppsummerte Mjøsaksjonen som eksempel på et prosjekt med klare mål. Han pekte også på tidsfrister satt for avløpsrensing og betydelige årlige tilskudd til avløp og naturrestaurering i Oslofjordarbeidet de siste årene.

Lasse Køhler Botten, varaordfører, Frogn kommune

Frogn kommune støtter Oslofjordplanen, men understreket at kommunen ikke kan bære kostnadene alene. Tiltak må treffe presist, kommunens rolle i strandsonesaker bør bestå, og kostnadsdelingen må være rettferdig.

Tom Mello, ordfører Færder kommune:

De viktigste tiltakene for Oslofjorden er å stoppe forurensning fra avløp/kloakk og avrenning fra jordbruket. Når det gjelder fiskeri, så er det innført fiskeforbud. Færder- og Tønsberg kommune er godt i gang med å oppgradere renseanlegg på bakgrunn av krav til nitrogen. Når det gjelder nedbygging av strandsonen, så kjenner ikke kommunen seg igjen i at de bygger ned strandsonen. I forbindelse med opprydding i marin forsøpling og spøkelsesteiner, så er det igangsatt prosjekter i kommunen. Angående innsatsområdet friluftsliv, så ønsker Færder kommune at det tas ut av planen. Dette på bakgrunn av at innsatsområdet ikke har så mye med påvirkningene på Oslofjorden å gjøre.

Simen Nord, ordfører Moss kommune

Moss kommune viste til erfaringer med ulovlige stengsler i strandsonen og understreket behovet for legitimitet, forskning og tydelig kommunikasjon om fiskeforbudet. Kommunen ønsket også at utfordringer og tiltak angående båtvrak inngår i planen.

Kjell Arne Hermansen, ordfører Drammen kommune

Drammen kommune støtter Oslofjordplanen og viste til kommende beslutninger om oppgradering av renseanlegg. Kommunen mente strandsonemyndighet bør ligge hos kommunene, og at naturvern må sees i sammenheng med andre hensyn.

Mona Vauger, ordfører Hvaler kommune

Hvaler kommune pekte på lavtrofisk havbruk som mulig tiltak mot nitrogen, og på konsekvenser av fiskeforbudet for lokale fiskere. Kommunen viste også til prosjekter mot tapte fiskeredskaper og etterlyste mer forskning på skarv, sel og grågå.

Marit Kristine Veia, byråd for miljø og samferdsel, Oslo kommune

Oslo kommune etterlyste felles kunnskapsgrunnlag, tydeligere koordinering og mer strategiske rådsmøter. Byråden understreket behovet for finansieringsmekanismer for høyere rensegrad for avløp.

Grethe Helgås, Miljøverndirektør, Statsforvalter Vestfold og Telemark

Statsforvalteren i Vestfold og Telemark foreslo planvask i strandsonen som et konkret tiltak og etterlyste tydeligere regelverk for håndtering av båtvrak.

Tore Opdal Hansen, Fylkesordfører Buskerud

Buskerud fylkeskommune understreket behovet for å se tiltak oppstrøms og nedstrøms i sammenheng. Fylket pekte på målkonflikter mellom utslippskrav, rensekapasitet og næringsutvikling, og etterlyste gode avveier kombinert med teknologiutvikling.

Birgitte Gulla Løken, Ordfører Larvik kommune

Larvik kommune viste til store lokale kostnader ved statlige krav om renseanlegg og økte kommunale avgifter. Kommunen stilte spørsmål ved ulik behandling av kommunale og industrielle utslipp, og etterlyste statlig finansiering etter modell fra Mjøsaaksjonen.

Ole Kristian Bergerud, Bondelaget

Bondelaget støttet høringen av ny plan og la vekt på forskning og presise virkemidler i jordbruket. Bergerud viste til betydelige miljømidler i jordbruksavtalen og ønsket tiltak som øker effektiviteten.

Espen Søylen, Oslofjordens Friluftsråd

Oslofjordens Friluftsråd etterlyste sterkere koordinering, særlig internt i staten, og en referansegruppe. De mente statlige tillatelser til industriutslipp kan svekke motivasjonen for andre aktører, og understreket behovet for veiledning fra statsforvalteren og et sterkt innsigelsesinstitutt.

Terje Riis-Johansen, Fylkesordfører, Telemark fylkeskommune

Telemark fylkeskommune mente virkemidler og tilskudd bør justeres etter dokumentert effekt. Fylket etterlyste tydeligere forventninger til regionalt nivå og mer samarbeid om kystsone- og strandsoneplanlegging.

Christina Teige Apuzzo, Akershus fylkeskommune

Det er 118 kommuner som skal bidra i planen, og det må satses på bedre innsats med å koordinere planen framover. Vi skal veilede og støtte kommunene. Når det gjelder avløp og erfaringer fra Mjøsaksjonen, så bør det koordineres og gis investeringstøtte til anlegg (35%-45%). Hvis det ikke skal gis statlig støtte til anlegg, så må det gis mere "gulerøtter" til kommunene. Det må videre bli lagt til rette for å bygge større avløpsanlegg.

Kjartan Berland, Ordfører Lillestrøm kommune

Lillestrøm kommune understreket ifm avløp og nitrogenrensing at dette må løses regionalt, ikke av enkeltkommuner alene. Kommunen ønsker at statsforvalteren blir mere proaktive når det gjelder informasjonsflyt.

Jan Tore Sanner, Statsforvalter Østfold, Buskerud, Oslo og Akershus

Statsforvalteren i Østfold, Buskerud, Oslo og Akershus pekte på sterkere koordinering og kostnadseffektive tiltak. Arealplanlegging bør løftes tydeligere i oppdatert plan.

Anne Strømøy, Fylkesordfører Vestfold

Vestfold fylkeskommune pekte på målkonflikter mellom befolkningsvekst, transformasjon i strandsonen og vern. Fylket ønsket mer nyansert omtale av dispensasjoner og bedre skille mellom dispensasjonssaker som faktisk gir tap av natur og andre saker.

Thomas Breen, Fylkesordførere Innlandet

Innlandet fylkeskommune viste til Mjøsaksjonens suksess på tvers av kommunegrenser. Breen understreket at finansiering bør vurderes etter størst nytte per kostnad, og at teknologi kan bidra til mer effektiv gjennomføring.

Ordfører Vigdis Stensby Hamar kommune

Hamar kommune pekte på at også små kommuner skal følge opp kravene, og at kapasitet, samarbeid og kompetanse derfor må vurderes i det videre arbeidet.

Eli Blakstad, Landbruksdirektør, Statsforvalteren Innlandet

Eli Blakstad viste til krevende koordineringsarbeid og at Statsforvalteren i Innlandet vil bidra videre. Hun framhevet tiltak innen miljøgifter, plast og forsøpling samt forslag til organisasjonsendringer.

Sindre Martinsen-Evje, Fylkesordfører Østfold fylkeskommune

Østfold fylkeskommune støtter hovedretningen i den nye Oslofjordplanen, og er positive til at flere departementer står samlet bak en helhetlig satsing for å bedre miljøtilstanden i fjorden. Samtidig er det behov for bedre økonomiske virkemidler. En forsterket innsats har økonomiske konsekvenser for både innbyggere, bønder og fiskere. Ressurser til tilsyn og kontroll innen avløp og jordbruk bør styrkes. Det kan ikke forventes at ansvarlige myndigheter klarer å følge opp dette på en god måte innenfor dagens administrative og økonomiske rammer.

Østfold fylkeskommune kan ta større ansvar. Vi gjør en god innsats for Oslofjorden gjennom fylkeskommunens ansvar innen regional utvikling, vannforvaltning, samferdsel og som regional planmyndighet. Gjennom dette arbeidet bidrar vi til bedre samordning og god gjennomføring. Vi påtar oss gjerne større ansvar, blant annet i arbeidet med fjerning av større båtvrak langs vår kystlinje. Østfold fylkeskommune tok initiativ til å få hevet båten Sonate i Sarpsborg før ferien.

Lene Conradi, Asker kommune (skriftlig innspill):

Staten må fortsette med og forsterke tilskuddordninger for å gjøre tiltak innen avløp, landbruk, naturrestaurering og lignende.

Det virker som helhetlig og statlig koordinering av innsats er bedre ivaretatt i revidert plan for Oslofjorden (som nå er på høring) enn i den første. Blant annet gjennom det som er beskrevet i kapittel 5.8 Organisering av arbeidet. Men særlig innen innsatsområde avløp mener vi det er behov for mer statlig styring av oppgradering av renseanlegg på tvers av kommunegrensene, enn det som er beskrevet i planen. Dette fordi større felles renseanlegg i mange tilfeller vil gi bedre renseløsninger og bedre drift enn flere mindre anlegg.

Bortsett fra i innsatsområde 5.1 avløp, er det få tiltak hvor kommunene har ansvaret. Det er mulig at planen kan synliggjøre og involverer kommunene i flere av innsatsområdene? Kommunen har en stor rolle i gjennomføring av arbeidet med fjorden, også utover pålegg de vil få.

Statsråden oppsummerte med at dispensasjonssaker og strandsonestatistikk bør vise tydeligere hva som faktisk innebærer tap av natur. Oslofjordplanen må være et overordnet styringsdokument som omsettes i konkrete prosjekter, med bedre koordinering av avløp, landbruk, tilskudd og samlet innsats.

Rådsmøtet ble avsluttet av statsråden kl 15, og kl 16.30-18 ble det avholdt et åpent innspillsmøte.

Åpent møte om ny Oslofjordplan 19. august 2026 på Hamar – referat

Sted: Vangsvegen 73, Hamar

Dato: 19. august 2026

Tid: Kl. 16:30-18.00

Referent: Eyvor Kristin Aas, Miljødirektoratet (med hjelp fra Copilot).

Ordstyrer: Ragnhild Eikenes, Klima-og miljødepartementet

Åpent møte om ny Oslofjordplan på Hamar

Innledning ved klima- og miljøminister Andreas Bjelland Eriksen:

Vi er på Hamar fordi Innlandet skal få mere eierskap til Oslofjordplanen, og fordi tiltak må gjennomføres i hele nedbørfeltet, ikke bare ved fjorden. 118 kommuner er berørt. Erfaringene fra Mjøsaksjonen er relevante for Oslofjorden. Oslofjordplanen har gitt resultater gjennom landbrukstiltak, strengere avløpskrav og tre fiskeforbudsområder. Samtidig trengs bedre styring, koordinering og miljømål, særlig for avløp, landbruk og nedbygging i strandsonen.

I ny plan vurderes særlig:

- Organisering: Etablere en referansegruppe med frivillige organisasjoner og vurdere endringer i sammensetningen av Oslofjorderådet.
- Vurdere sammensetningen av Oslofjorderådet ved flere ordførere fra Innlandet og Telemark.
- Kommunikasjon: Vurdere hvordan Oslofjordplanen kommuniseres tydeligere ut i samfunnet og styrke planens legitimitet.

Finansiering ble trukket fram som viktig. Midlene til klima- og miljøtiltak i Oslofjordens nedbørfelt er økt. Tiltak må vurderes etter nytte. Målet er å gjenopprette balansen i økosystemet. Departementet ønsker tydelige høringsinnspill.

Det ble åpnet for innspill:

- Ordfører Vigdis Stensby, Hamar kommune viste til erfaringene fra Mjøsaksjonen og behovet for felles virkelighetsforståelse. Hun pekte på store kommunale investeringer i vann og avløp og ønsket mer forskning på renseteknologi.
- Asbjørn Tufto, Gjøvik kommune viste til Rambek renseanlegg og samarbeid med Vestre Toten. Han pekte på målinger av jorderosjon og

avrenning i Kolstadfeltet og understreket at effekter i fjorden vil ta tid, også med nitrogenrensing.

- Anne Jorunn Ravndal, No 17 viste til prosjektet «Stillehavsøsters – fra avfall til ressurs» og etterlyste en strategi for fremmede arter. Hun foreslo stillehavsøsters som pilot, med bekjempelse og bruk av skjellene som ressurs.
- Jørgen Gudem, Toxiclean viste til rensing av miljøgiftig spylevann fra marinaer. Han mente utslipp kan reduseres raskt og etterlyste tydeligere krav, frister, grenseverdier og kontroll.
- Simon Hasselø Kline, Bellona mente planen har mye positivt, men pekte på fragmentert forvaltning, utfordringene i strandsonen og klimaendringer. Han etterlyste sterkere koordinering, mer håndhevbare mål og en samlet kystsoneplan.
- Amund Hagen Kristiansen, Naturvernforbundet i Innlandet understreket at kunnskapsgrunnlaget er godt. Han etterlyste gjennomføring, samarbeid og konsekvent oppfølging av mål og regelverk, og viste til at organisasjonen kan bidra med kartlegging og støtte.
- “Oppdrag Mjøsa”, NTNU Gjøvik og Universitetet i Innlandet, Stephen Dobson viste til at prosjektet “Oppdrag Mjøsa” har pågått i seks år og er finansiert av regionen og kommuner. Han pekte på Mjøsas betydning og flere forurensningskilder, og etterlyste en helhetlig vurdering av tilstanden over og under vann, og økt statlig finansiering av ferskvannsforvaltning.
- Camilla Rostad, Innlandet Bondelag viste til Innlandets rolle i matproduksjon og Mjøsa som vannkilde. Hun understreket behovet for å ivareta både matberedskap og vannmiljø, og ønsket overvåking med involvering fra flere forskningsmiljøer.
- Tord Kristian Scancke, Hamar Arbeiderparti viste til bred politisk enighet. Han ønsket vurdering av mer desentralisert rensing og raskere arbeid med naturregnskap.
- Ola Elvestuen, Hypex Bio AS viste til nitrogenfri sprengning med hydrogenperoksidteknologi. Han mente teknologien kan redusere nitrogenforurensning og bør vurderes i Oslofjordplanen som et vannmiljø- og klimatiltak.
- Jon Hilmar Ulvan, Universitetet i Sørøst-Norge ønsket mer langsiktig satsing på teknologi og renseprosesser. Han pekte også på krav om resirkulerbare fiskeredskaper og rensing av vann fra båtthavner.
- Tuva Brørby, Økokrim understreket at miljøkriminalitet må følges opp gjennom håndheving. Hun pekte på ulovlig forurensning, forsøpling,

inngrep i strandsonen og fjerning av fuglereir, og ønsket at Økokrims- og politiets rolle kommer tydelig fram i planen.

- Mari Mo, Hold Norge Rent understreket at alle kommuner i nedbørfeltet må involveres. Hun foreslo frivillighet og folkeforskning for å skape eierskap, supplere overvåking og gi raske resultater.
- Einar Busterud viste til erfaringene fra Mjøsaksjonen og ba om mer oppmerksomhet til finansiering, særlig for små kommuner i nedbørfeltet og de sosiale effektene av kostnadene.
- Knut Holen, HIAS viste til store investeringsbehov i renseanlegg og spurte om staten kan stille garanti for lån, siden kostnadene i stor grad belastes abonnentene og derfor er lånene lavrisiko.
- Hanne Guåker, Hedmark Bonde og Småbrukarlag tok opp jordfruktbarhet, karbonlagring og behov for bedre metoder for å måle endringer i jordas innhold og funksjon.
- Edith Akerø, Frisk Oslofjord tok opp behovet for styrket kommunikasjon i Oslofjordplanen. Hun viste til at barn og unge omtales i planen, men ikke som en tydelig målgruppe. Hun mente barn og unge bør få en mer eksplisitt plass i kommunikasjonsarbeidet.

Klima- og miljøminister Andreas Bjelland Eriksen oppsummerte med at planen skal gi retning for tiltak og praktisk oppfølging. Han takket for innspillene og trakk fram to punkter:

- Det må bygges langsiktig eierskap til Oslofjordarbeidet og sterkere tilknytning til fjorden.
- Planen må følges opp med riktige delprosjekter, tydelig koordinering og rette aktører. Det er viktig å vise fram og kommunisere tiltak som virker.

Frist for høringsinnspill er 15. september.